

STEPV-IV INFORMA

El Ministeri presenta la Llei Orgànica d'Educació Cal canviar aquesta LOE

La presentació per part del Govern espanyol de l'avantprojecte de Llei Orgànica de l'Educació (LOE) situa la reforma educativa en la seua fase decisiva. Finalitzat el debat sobre les bases, ara comença el període de presentació d'esmenes, després del qual les Corts espanyoles el debatran i votaran. Es tracta d'una nova fase en la qual no podem deixar sols als grups parlamentaris. Contràriament, ara també cal que tota la comunitat educativa expresse les seues posicions i alternatives.

El document que ara presentem pretén situar la valoració de l'avantprojecte partint del document **“Un compromís clar per a un ensenyament públic, laic, democràtic i valencià”**, un text que elaborat pel Sindicat en l'anterior fase del debat.

La LOQE i el seu desenvolupament normatiu es van aprovar pel govern del Partit Popular en contra de l'opinió majoritària de les comunitats educatives i han provocat una greu reculada per a l'educació pública. STEPV-IV, des de la convicció que qualsevol millora de la Llei de Qualitat (LOQE) és positiva, considera en canvi decebedora l'actual redacció legislativa presentada pel Ministeri d'Educació. El Sindicat rebutja frontalment la defensa aferrissada de la LOQE que avui encara practica la Conselleria d'Educació. El Govern Valencià segueix fent una interpretació restrictiva i retrògrada d'aquesta norma, i accentua més encara el seu caràcter conservador.

Amb caràcter general, l'avantprojecte de LOE resulta insuficient i decebedor, perquè no recull les expectatives i les propostes manifestades per la comunitat educativa. El Govern espanyol incompleix els seus compromisos electorals i ignora de manera inexplicable moltes de les propostes aprovades pel Consell Escolar de l'Estat, màxim òrgan de participació en matèria educativa.

El compromís per l'ensenyament públic i la consecució d'un sistema educatiu democràtic, laic i compensador de desigualtats és un repte al qual l'STEPV-IV no va a renunciar. En aquesta direcció, és imprescindible que en el procés de debat parlamentari els actuals continguts de l'avantprojecte de Llei es modifiquen de manera substancial.

Anàlisi de l'avantprojecte de Llei

Per l'ensenyament públic. Frenem els processos privatitzadors.

“Per a retornar a l'ensenyament públic el prestigi i els diners que se li han volgut furtar en els darrers anys, i posar fi al procés de privatització del sector, cal impulsar una legislació que impedisca el finançament públic d'una educació elitista. La qualitat per a uns pocs

és un privilegi, mentre que la qualitat per a tots i totes només la garanteix l'ensenyament públic."

- En la LOE no existeix una prioritat clara i definida per l'Educació Pública. Per contra, s'aposta de manera explícita per la privatització de l'ensenyament amb el potenciament dels concerts educatius. Davant les deficiències de recursos humans i materials que pateix l'Escola Pública, el Ministeri prefereix emprar fons públics per a sostenir centres privats.

- Es pot considerar com un avanç la nova definició conceptual dels tipus de centres, ja que desapareix la confusa denominació anterior de "centres sostinguts amb fons públics" en la qual s'hi integraven els públics i els concertats. No obstant això, hauria de quedar clar el caràcter subsidiari del centre concertat, amb una declaració explícita que reconega que la planificació educativa es prestarà prioritàriament a través de la xarxa de centres públics. Les indicacions dels articles 105, 106 i 107 sobre harmonització entre drets públics i individuals, la llibertat d'elecció amb equitat "atenent a les limitacions materials derivades de la capacitat dels centres i de les consignacions pressupostàries existents i al principi d'economia", representen un avanç, però deixen en mans dels governs autonòmics, alguns amb una clara voluntat de privatitzar l'educació, l'opció de subordinar l'ensenyament públic al privat.

- No hi ha cap referència al personal d'administració i serveis necessari per a les tasques administratives o per a obrir el centre a l'entorn. Es deixa al criteri de les comunitats autònomes la negociació amb els municipis d'aquest aspecte.

- És positiu el que assenyala l'article 117, que possibilita que els centres que escolaritzen alumnat amb una necessitat específica de suport educatiu en proporció major a l'establerta amb caràcter general o per a la zona en la qual se situa, rebran els recursos extraordinaris necessaris per a atendre adequadament a aquest alumnat. No obstant això, cal evitar que la disposició es convertisca en una repetició dels projectes d'Educació Compensatòria.

- L'avantprojecte només indica que les administracions "possibilitaran" els serveis complementaris, una fórmula que pot permetre que se segueixen desenvolupant els serveis privatitzats. No hi ha cap referència als menjadors escolars, les activitats de temps lliure, etc.

- Pel que fa a la incorporació de les biblioteques a la Llei, és difícil que la realitat actual millores mentre no es cree en els centres la figura del bibliotecari o la bibliotecària. No es pot confiar en la voluntat municipal per a dotar aquests espais del personal necessari perquè esdevinguin espais oberts a la comunitat fora de l'horari escolar.

- La redacció de l'article 82.3 referent a l'admissió d'alumnat és també insuficient. No n'hi ha prou amb evitar que es discrimine en el moment de la matriculació per no compartir l'ideari. Per contra, els continguts dels idearis dels centres que reben alumnat a través de les comissions d'escolarització —i no són per tant necessàriament voluntaris— només poden ser els constitucionals.

- La indicació de preferència per a acollir-se al règim de concerts (article 111.5) seria molt positiva si es revisaren tots els concerts existents i se signaren o derogaren a partir d'aquest criteri. Però si això no s'hi garanteix la

disposició seguirà sent paper mullat perquè cada vegada queden menys aspectes per concertar.

- És preocupant que les garanties d'escolarització (article 112), completada la seua lectura amb les Disposicions Finals i Transitòries, consideren lleu el seu incompliment. També es greu que es possibilita la discriminació a través d'activitats extraescolars o complementàries.

- És greu que Disposició Addicional 17ª deixi lliure el camí a la privatització en considerar prioritaris els concerts per a primer, segon i tercer nivells d'Educació Infantil. També es preveuen concerts singulars per als ensenyaments postobligatoris, el que il·lustra sobre la pretensió que el tram de la Infantil es confonga com un altre obligatori.

Cal una Llei de Finançament de l'Educació

“Una Reforma creïble requereix una Llei de Finançament de l'Educació que eleve fins al 7% del PIB la inversió en educació, única via per a assegurar l'estabilitat del sistema educatiu i de posar les seues infraestructures al nivell dels països del nostre entorn”.

En aquest sentit és inacceptable l'actual redacció de la Llei.

- No es proposa una Llei de Finançament que acompanye la Llei i que reflectisca el compromís polític de posar-la en pràctica. És de tot punt insuficient la presentació d'una memòria econòmica i uns compromisos de finançament.

- La manca de referències als serveis complementaris i educatius, a l'increment de plantilles o de personal d'administració i serveis per tal que els espais del centre s'obliguen a la comunitat o que el centre pugui atendre espais com la biblioteca, els tallers, etc., fa suposar que hi haurà una memòria raquítica.

- És insuficient que, a través de la Disposició Addicional Tercera (recursos econòmics), es faça referència a una proposta d'acord amb les comunitats autònomes per tal d'incrementar conjuntament la despesa pública. És positiva la inclusió de la proposta dels STEs d'avançar cap a l'equiparació en despesa amb la mitjana dels països de la UE.

Més mesures contra el “fracàs escolar”

“El “fracàs escolar” no és una altra cosa que un fracàs del sistema educatiu. Les millors mesures per a pal·liar-les són la reducció del nombre d'alumnes i alumnes per aula, l'augment de les plantilles dels centres, incloure-hi professionals per a l'atenció a la diversitat de l'alumnat i per al treball directe amb les famílies, així com de personal d'administració i serveis, que descarreguen al professorat de les tasques no docents que realitza en l'actualitat.

Cal solventar els problemes en el procés d'ensenyament-aprenentatge en els primers cursos de l'escolarització, millorar les dotacions humanes i materials i garantir més autonomia pedagògica i organitzativa als centres educatius, fins i tot per a decidir el model de

jornada escolar. Cal que a les plantilles de la majoria dels centres d'Educació Infantil i Primària s'hi incorpore personal d'administració i serveis, per tal de descarregar determinades tasques no docents que actualment realitza el professorat.

- La LOE no presenta cap avanç en les ràtios: continua amb 25 en Primària i 30 en Secundària. Tampoc no es crea la inversió necessària per a desenvolupar un primer cicle d'Infantil públic, ni s'adopten mesures per a reduir progressivament la ràtio d'Infantil de manera que en la pràctica tinga el caràcter educatiu que es pretén.

- Es proposa una sèrie de programes de caràcter estatal: reforçament educatiu, aprenentatge de llengües estrangeres, atenció a la diversitat, tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), accions de suport al professorat, serveis d'orientació,

- En el capítol III hi ha un element nou en els elements del currículum: les anomenades "competències bàsiques". El terme està pres de l'OCDE i dels dos informes PISA. Això significa que a partir d'aquesta Llei, els criteris d'avaluació que utilitza el professorat en la pràctica s'aplicaran a aquestes "competències bàsiques", no als objectius de cada matèria. En el mateix sentit es plantejaran les avaluacions "de diagnòstic" en finalitzar 4t de Primària i 2n d'ESO. Cal estar atents al desenvolupament per Reial Decret dels diferents currículums de les àrees i matèries, doncs serà allí on es podrà comprovar la incidència de l'homogeneïtzació i convergència europees, i es veura si queden en un segon pla, menys important des del punt de vista de l'avaluació, els elements identitaris de la cultura de cada poble o nació.

- Pel que fa a les avaluacions de diagnòstic, les revàlides en 4t de Primària i 2n d'ESO, encara que se subratlla el seu caràcter formatiu i intern —una petició formulada pels STEs en el Consell Escolar de l'Estat—, podran ser difoses entre la comunitat educativa del centre si les administracions corresponents ho consideren convenient.

- Podria semblar que les posicions dels STEs han pesat a l'hora de minimitzar en la Llei alguns aspectes controvertits, com quan se subratlla el caràcter "formatiu i intern" de les avaluació de diagnòstic (article 140.3). Però no cal enganyar-se: a continuació (article 143.1) s'hi indica que sobre aquestes avaluacions de diagnòstic es presentarà un informe al Parlament. Ningú no garanteix que aquestes dades, que haurien de ser internes, no s'acaben utilitzant per a elaborar rànquings de centres inacceptables.

- Sobre el discurs de l'autonomia (article 119 i altres), caldrà veure com es tradueix en la pràctica el discurs sobre l'autonomia curricular, horària, econòmica, etc. Aquest tipus de discurs s'ha emprat sovint com un recurs per a ignorar les pròpies responsabilitats i traslladar els problemes als centres.

La democràcia ha de tornar al sistema educatiu

"Els consells escolars han de recuperar la seua funció com màxims òrgans de govern i participació dels centres educatius. Cal restablir-los totes les competències. Apostem per l'elecció democràtica i directa de la direcció, prèvia presentació d'un projecte i un equip directiu per part del consell escolar. Tots els càrrecs cal que siguen escollits

democràticament, incloent les caporalies de Departament. Els claustres han de recuperar les seues facultats decisòries en l'àmbit pedagògic, especialment quant a la concreció del currículum a la realitat de cada centre. La formació de tot el professorat en aspectes relacionats amb la gestió i direcció de centres redundarà en la qualitat de la funció directiva i animarà al conjunt del professorat a ser candidats o candidates. Ens oposem a plans de formació que pretenen reproduir els equips directius dels centres”.

- És un dels aspectes més decebedors de la Llei i es distancia clarament del model que ha plantejat fins i tot la principal instància de participació educativa, el Consell Escolar d'Estat.

- L'avantprojecte de Llei és continuïsta de la LOQE, ja que consagra la intervenció de l'Administració educativa en la selecció de les direccions dels centres mitjançant un concurs de mèrits imposat. A les comunitats educatives representades als Consells Escolars de centre se'ls hi hega el dret a triar les direccions de forma directa i democràtica.

- Es defineix explícitament el director o la directora del centre com representant de l'Administració i no de la seua comunitat educativa. Per a garantir la fidelitat al poder polític s'hi estableix una avaluació al final del període en la direcció la qual, si és positiva, assegurarà als interessats la percepció d'un complement retributiu durant tota la seua vida.

- La Llei no reconeix als consells escolars la consideració essencial de màxims òrgans de govern i gestió dels centres, i es limitant només a retornar-los algunes de les competències que els havia suprimit la LOQE. No és acceptable que la representació del professorat en la comissió de baremació siga triada pel claustre, mentre que la dels pares, mares i PAS la designe el consell Escolar. La LOE no recupera la participació de l'alumnat —de qualsevol nivell—, en condicions d'igualtat en els Consells Escolars. No s'hi estableixen garanties per tal que els centres concertats i sostinguts amb fons públics es regisquenn pels mateixos principis.

Pel caràcter educatiu i públic de l'Educació Infantil

“Cal que les conselleries d'Educació de les comunitats autònomes regulen i gestionen l'etapa de l'Educació Infantil de 0 a 3 anys i fixen els requisits mínims quant a centres, dependències, aules, materials, professorat, personal auxiliar... que han de complir els centres. Les ràtios actuals han de ser rebaixades. Rebutgem el finançament de l'Educació Infantil als centres privats, i exigim l'ampliació de l'oferta als centres públics”.

- És una mesura positiva el retorn a l'estipulació de la LOGSE de considerar l'Educació Infantil com una única etapa de caràcter educativa i voluntària(Capítol II).

- No obstant això, és insuficient la proposta d'un “increment progressiu de places” en el primer cicle mentre que “el segon cicle serà gratuït”. Es concreta que “Les administracions públiques garantirán l'existència de places suficients

en els centres públics", encara que el mateix article 15.4 també diu que "podran establir concerts amb els centres privats".

- Es permet als centres que puguin impartir únicament una part d'un cicle. Això es degut al fet que en algunes zones com el País Basc hi ha centres públics que escolaritzen alumnat de dos anys en els centres públics. També, i més important encara, perquè els centres privats escolaritzen xiquets i xiquetes de dos anys amb l'únic objectiu d'assegurar-se la matrícula en cursos posteriors. La incorporació d'aquesta mesura té el risc que el Govern es desentengui del caràcter educatiu del cicle 0-3, doncs:

- L'oferta privada es limitarà a donar assistencialitat a l'alumnat de dos anys amb l'únic objectiu, com es fa ara mateix, de comptar ja amb un alumnat seleccionat.

- En l'oferta pública no es podran desenvolupar projectes educatius de cicle ja que amb tota seguretat no es podran oferir línies completes. Sempre hi haurà una dependència de la demanda, per edats.

- L'article 89 indica que el primer cicle "correrà a càrrec de mestres d'educació infantil i d'altres professionals amb la deguda qualificació". Aquest aspecte pendent de desenvolupar planteja novament el vell debat sobre el cos únic d'ensenyants, en el qual s'ha de establir quines són les tasques educatives i les funcions dels diversos professionals que intervenen en aquest cicle.

La diversitat de l'alumnat requereix diversitat de solucions

"Degut a la diversitat i complexitat creixent de l'alumnat, cal crear en els centres departaments d'Orientació on, juntament amb la intervenció d'un orientador o orientadora i d'especialistes en Pedagogia Terapèutica i Audició i Llenguatge, s'hi integren professionals no docents, treballadores i treballadors socials. Les mesures d'atenció a la diversitat han de sustentarse en l'autonomia de cada centre per a elaborar el seu propi projecte educatiu en funció de la realitat del seu alumnat. La responsabilitat de l'Administració és facilitar les mesures necessàries en funció dels projectes. Cal que cada comunitat autònoma es dote de plans específics d'acollida i d'immersió lingüística per a l'alumnat immigrant."

- Per a l'atenció a l'alumnat amb necessitat específica de suport es parteix dels principis de "normalització i inclusió" (article 68.2) i s'especifica que hi podrà haver altres professionals, juntament amb el professorat. També s'especifica que per a les dotacions de personal s'aplicaran els mateixos criteris en els centres privats concertats i en els públics. Sembla que el diagnòstic de l'alumnat es podrà fer des d'Infantil. Es regula també (articles 74 i 75) l'atenció a l'alumnat amb altes capacitats intel·lectuals.

- La incorporació tardana d'alumnat al sistema educatiu (entenem que es refereix a l'immigrant), es tracta en l'article 76 i es farà "atenent a les seues circumstàncies, coneixements i historial acadèmic".

- Sobre compensació de desigualtats es fan algunes generalitats en els articles 78, 79 i 80 i en aquest últim se cita al "món rural". També s'especifica el sistema de beques (article 81).

- Valorem positivament la Disposició Final Segona, la qual modifica les lleis orgàniques sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, de tal manera que "els estrangers que hagen iniciat l'educació secundària obligatòria amb menys de divuit anys tindran dret a continuar-la i obtenir el títol corresponent".

Cal una altra Educació Secundària. Per una nova Llei de les Qualificacions i de la Formació Professional

"És necessària una dràstica reducció de les ràtios –rebutgem els desdoblaments només en dues assignatures–, amb la formació de grups heterogenis reduïts, una potenciació de la labor tutorial i la reducció de la càrrega lectiva del professorat, el reforçament dels departaments d'Orientació, amb la incorporació de nous professionals, el suport a les famílies de l'alumnat amb necessitats educatives especials i la necessitat que l'atenció a la diversitat de l'alumnat es realitze en els quatre cursos de l'ESO.

Ens oposem a la Llei 5/2002, de 19 de juny, i proposem un nou projecte que dignifique definitivament els estudis de Formació Professional (FP), que integre veritablement als tres sistemes existents i que considere el centre educatiu com l'eix de tota l'FP, com ha estat reclamat pel Ple del Consell Escolar de l'Estat".

- Cal destacar la diferència entre els cursos 1r a 3r i el 4t. En els primers es rebaixa el nombre d'assignatures –un aspecte positiu– encara que s'exclou la Cultura Clàssica del grup de matèries que almenys han de cursar-se en un dels tres primers cursos. En 4t s'al·ludeix al seu caràcter "orientador" (article 25.3) i s'especifica clarament que es podran establir agrupacions de matèries en diferents opcions. És a dir,, es podran fer diversos itineraris preparatoris per a les diverses modalitats de Batxillerat i d'FP. No obstant això, no és admissible que aquest procediment devalue les opcions conduents a l'FP. També es podrà autoritzar els centres –potser algun públic també– perquè no impartisquen determinades opcions.

- Per al primer cicle, la proposta indica que el professorat podrà impartir "amb caràcter voluntari més d'una matèria al mateix grup d'alumnes" (article 26.3), sense especificar que el professorat hauria de disposar de l'habilitació corresponent.

- Són positives les modificacions que sobre la LOQE s'han incorporat referides als sistemes de promoció, programes de diversificació curricular i reforçament, especialment per la delegació en la responsabilitat col·lectiva de l'equip del cicle/etapa corresponent.

- De la mateixa manera que expressàvem la nostra discrepància amb el que es dissenyava per a 4t de Primària, som contraris a l'avaluació de diagnòstic de 2n d'ESO.

- És insuficient que l'Administració es limite a afavorir la coordinació entre Primària i Secundària. Cal establir unes normes clares que la garantisquen.

- Conegudes les intencions del Govern de mantindre la Llei 5/2002, de 19 de juny, cal destacar, contràriament a l'actual redactat normatiu, que no només els centres educatius han de ser l'eix de l'FP, una vella reivindicació del

Sindicat. Però, contràriament, l'avantprojecte de LOE, com indica la Llei d'FP, preveu que l'FP s'impartisca en altres centres (article 39.5).

- Entre els objectius indicats per a l'FP, de marcat caràcter tècnic i mercantilista, hi manca un relatiu a la contribució d'aquests estudis a la contribució a la formació de la persona com ciutadana. Només es fa una al·lusió en aquest sentit a l'article 42.4.

Per una escola laica

“Rebutgem que les religions formen part del currículum escolar i que, per tant, s'impartisquen com a assignatures dintre de l'horari lectiu, encara que siga amb caràcter voluntari. Exigim, per tant, la derogació de l'Acord entre l'Estat espanyol i el Vaticà sobre ensenyament i assumptes culturals, signat el 3 de gener de 1979. També rebutgem l'assignatura d'Educació per a la ciutadania, perquè els valors han d'estar presents amb caràcter transversal en tot el sistema educatiu. Per això, cal formar al conjunt del professorat perquè aquesta transversalitat impregne totes les àrees i assignatures”.

- Les propostes són inacceptables perquè el Ministeri ha ignorat de manera deliberada els acords del Consell Escolar de l'Estat adoptats a proposta dels STEs. Aquest òrgan ha aprovat l'eixida de l'escola de l'ensenyament de les religions i ha plantejat la necessitat de denunciar els acords amb la Santa Seu.

- S'imposa l'oferta obligatòria de la religió catòlica en tots els centres educatius.

- No s'aclareixen quines són les alternatives que s'oferiran a l'alumnat que no desitge cursar matèries confessionals. Però, el que és pitjor, encara està oberta la possibilitat que el redactat final de la Llei torne a l'alternativa obligatòria.

- S'hi estableix una diferència entre la catòlica i la resta de religions amb les quals s'han establert acords.

- Respecte al professorat de religions, la LOE indica que ha de tenir la mateixa titulació que la resta de professorat i que gaudirà d'un contracte laboral de durada determinada. A més, s'equiparen les retribucions d'aquest col·lectiu al professorat interí i s'obri la porta a una homologació dels catequistes amb la resta del professorat.

Cal millorar la qualitat i valoració de la professió docent

“-Assegurar un nivell acceptable d'estabilitat en les plantilles i solventar definitivament, amb un sistema d'accés diferenciat, la situació laboral precària que pateix el professorat interí.

- Millorar substancialment les condicions laborals en les quals s'exerceix la docència: reducció de les ràtios i del nombre màxim d'alumnes per docent; reconeixement professional i econòmic; descàrrega progressiva d'hores lectives a partir dels 55 anys; promoció professional horitzontal; reconeixement de les malalties professionals, etc.... D'igual manera, reforçar la dotació de personal d'administració i serveis, també en els centres d'Infantil i Primària.

- **Garantir la jubilació als 60 anys, o amb 30 anys de serveis, amb el 100% de les retribucions**
- **Integrar la gestió preventiva en tots els nivells i estructures de l'Administració, incloent el centre docent. Potenciar la figura del coordinador o coordinadora de Prevenció del centre.**
- **Acabar amb el caràcter voluntarista de les activitats del professorat desenvolupades fora del seu horari laboral.**
- **Incentivar l'estabilitat del professorat per tal de potenciar grups de treball i projectes de formació de centre o comarcals. Incentivar projectes col·lectius amb accions que estimulen la innovació educativa i la formació en els propis centres.**
- **Dotar els centres dels recursos materials i del personal necessari per a estimular la introducció de propostes didàctiques innovadores i treballs cooperatius que dinamitzen les estructures organitzatives del centre.**
- **Lligar l'activitat de formació permanent del professorat als centres de treball, una formació coordinada democràticament amb altres centres, grups i seminaris.**
- **Superar la falsa concepció que el professorat és un simple executor tècnic de les prescripcions d'uns altres. Qüestionar l'actual concepció del currículum i, enfront de la política que deixa la programació en mans de les editorials, potenciar la flexibilitat dels programes i promoure l'experimentació i adopció de projectes curriculars alternatius. Facilitar la difusió de les experiències i materials dels grups, seminaris i moviments de renovació pedagògica.**
- **Recuperar l'autonomia dels Centres de Formació Permanent del Professorat (CEFIRE) i donar garanties perquè la seua gestió econòmica i organitzativa estiga al servei de les necessitats dels col·lectius socials i educatius del seu entorn.**

- La LOE, malgrat declarar que el professorat és el motor de qualsevol reforma i millora educativa, no recull millores en les seues condicions laborals i econòmiques. El reconeixement i suport al professorat s'ha de mamprendre amb una adequada retribució i millora de les seues condicions de treball. La fórmula de la carrera docent, a més de dividir al professorat, possibilita que qui no vulga una major dedicació professional —per no necessitar més retribució, per exemple— perjudique la qualitat educativa.

- Totes les mesures de l'anteprojete del Govern avancen en la carrera docent, justament en la direcció contrària a la desitjada. Així, no es considera la funció tutorial com una responsabilitat del conjunt del professorat. No s'entén l'existència de diversos graus de dedicació al centre, que en tot cas haurien de ser compensats amb la corresponent descàrrega lectiva.

- No compartim que s'introdísca un complement per a qui impartisca la seua matèria en llengua estrangera. Aquest ha ser el perfil de la plaça al que s'accedeix per concurs. Tanmateix, aquesta referència no s'hi estén a l'ensenyament en les llengües pròpies distintes al castellà.

- Ens oposem al caràcter voluntari de l'avaluació o valoració docent. El fet que aquesta valoració docent es pugui considerar en els concursos de trasllats i la

carrera docent —el que fa que aquests indicadors es traslladen a un document públic—, tindria greus conseqüències.

- Seguim defensant la igualtat de drets i deures de tots els docents concretada en la reivindicació del Cos Únic d'Ensenyants. És impresentable que sobre el professorat d'Infantil, Primària i Secundària la Llei no faça cap referència a la supressió de l'absurda necessitat de formació de distint grau, i per tant de nivell, per a accedir a la professió en qualsevol nivell educatiu.

- Es manté la insostenible situació actual d'inestabilitat laboral que sofreix el professorat interí i substitut. La LOE no dedica ni una sola paraula a l'existència de més d'un 20% del professorat en situació de precarietat laboral. El reconeixement del Ministeri d'aquesta situació suposaria acceptar que amb les interinitats totes les administracions, educatives o no, han practicat un frau de llei continuat. D'altra banda, és totalment insuficient que la jubilació voluntària als 60 anys només es prorroge fins a 2010, i que s'apliquen retalls salarials al professorat de més de 55 anys acollit a les mesures de reducció horària.

- Les mesures referides a la formació del professorat incideixen en errors tradicionals i no contempen la titulació bàsica i única de Llicenciatura en la formació inicial. D'altra banda, es posa de manifest un perfil de l'alumnat treballador, com una barreja d'esperit emprenedor, que coneix idiomes i comprén la necessària mobilitat laboral. En una posició involucionista en relació a la LOGSE, l'avantprojecte segueix ignorant tant l'any sabàtic com l'aposta per la innovació i el treball cooperatiu dels grups didàctics i els moviments de renovació pedagògica.

- Pel que fa a la Disposició Addicional Sisena sobre les Bases del règim estatutari de la funció pública docent, la proposta assenjala que "les diferents administracions educatives podran organitzar procediments de provisió referits a l'àmbit territorial (...) tot això sense perjudici que en qualsevol moment puguen realitzar processos de redistribució o de recol·locació dels seus efectius". Es faculta a l'Administració per a que dispose lliurement la supressió, recol·locació i desplaçament forçós del professorat.

- Respecte als catedràtics de Secundària, la Disposició Addicional Setena manté com el Cos en els mateixos termes que la LOQE. Es tracta d'una regulació de tot punt inacceptable que denomina "Cos" al que és una condició. Es reforça la jerarquització docent, doncs es reserven als catedràtics tasques com la tutoria del professorat de nou ingrés, la caporalia de departament, la direcció dels projectes d'innovació i investigació i la coordinació de la formació contínua.

País Valencià, abril 2005